BAJKA O RIBARU I RIBICI

Aleksandar Sergejevič Puškin

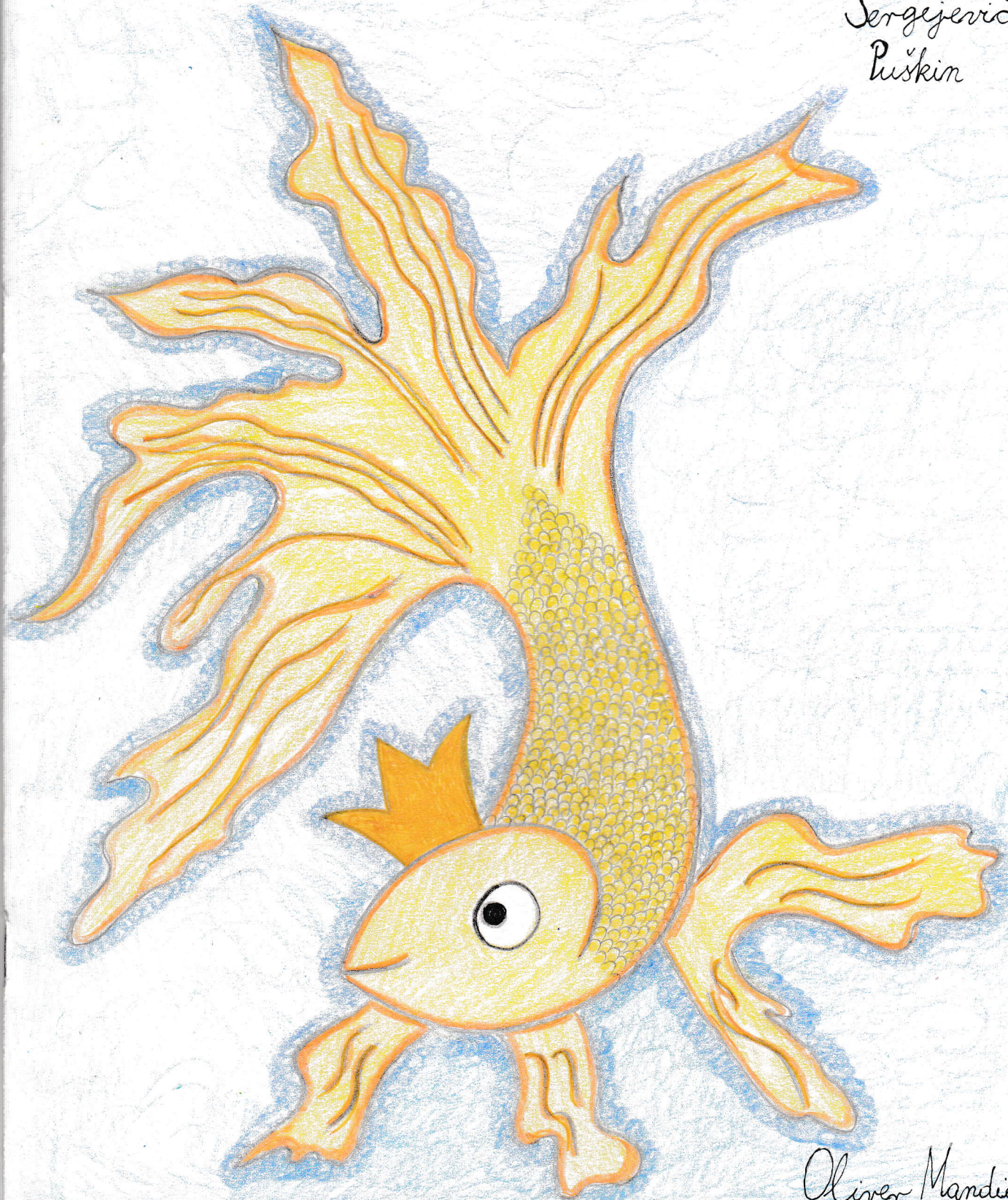

Oliver Mandić 5.d.

Nekoć davno, prije mnogo, mnogo godina na morskoj obali živjeli su starac i starica. Bili su jako siromašni, a dom im je bio koliba od gline.
Starac je bio ribar, a starica je prela pređu.

Često je starac odlazio na morsku pučinu kako bi prehranio staricu i sebe. Ulov je ponekad bio dobar, ali toga dana u mrežu se hvatala samo morska trava i mulj.
Ribar je bio uporan jer nije mogao ići kući bez hrane.

Tada se dogodilo čudo. Ribar je uhvatio zlatnu ribicu, a ona je progovorila ljudskim glasom. Obećala je ribica da će mu dati što god poželi samo ako je pusti natrag u more. Ribar je pustio ribicu, a zauzvrat nije tražio ništa.

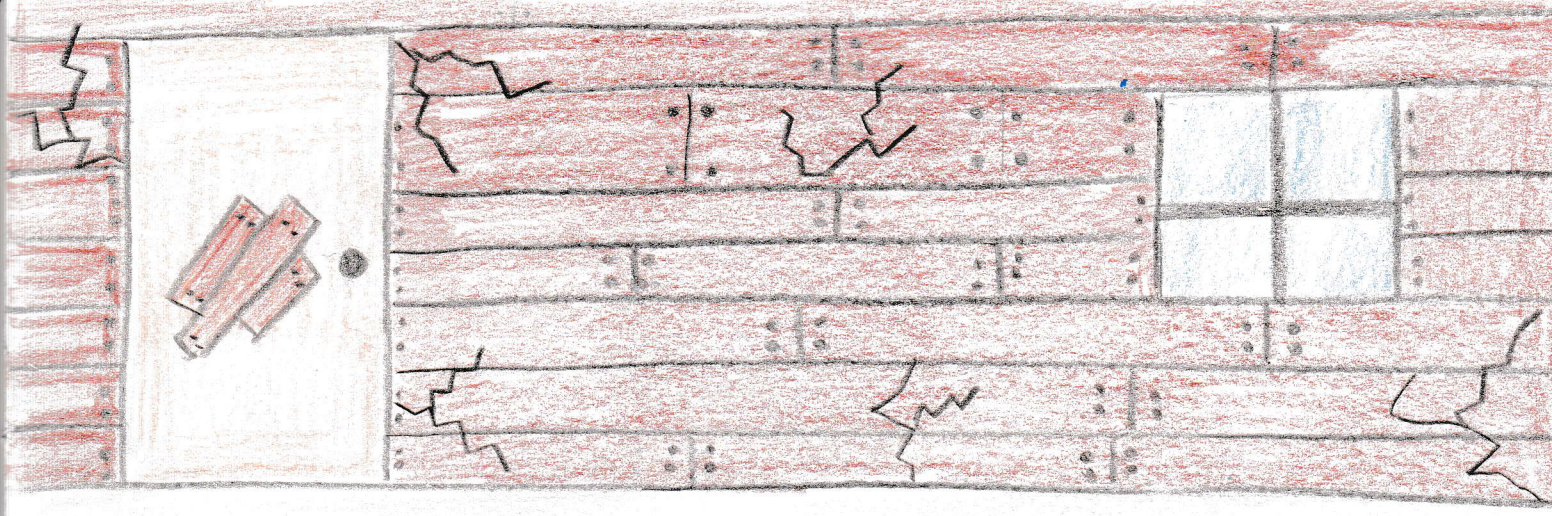

Kada je stigao kući ispričao je sve svojoj ženi . Ona se jako naljutila jer joj nije bilo jasno zašto od ribice nije tražio ništa. Poslala ga je natrag da od ribice traži barem novo korito jer je njihovo staro i napuklo

Ribar je pronašao zlatnu ribicu i izmolio od nje novo korito. Bilo mu je jako neugodno zbog toga, ali želio je ispuniti želju svojoj ženi. Ribica mu je rekla da se ne brine već da krene svojoj kući jer ga tamo čeka novo korito.

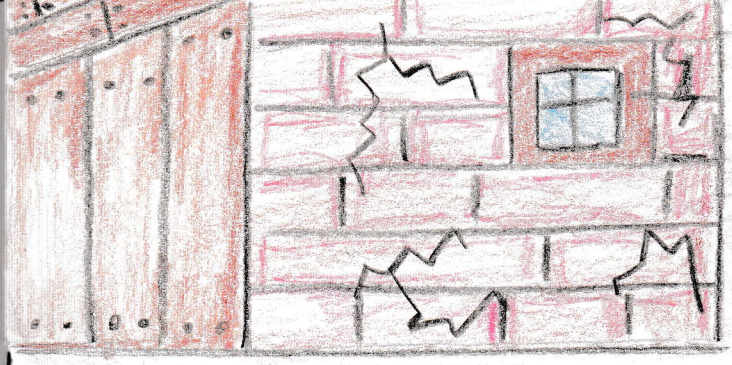

Veselo je stigao pred ženu, ali ona ga je dočekala još ljuća. Novo korito joj nije bilo dovoljno pa je ribara potjerala natrag na more da od ribe zatraži novu kuću. Ribar je poslušao i otisnuo se na pučinu

Zlatna ribica je ispunila ribarevu želju. Kad je stigao kući staroj kolibi nije bilo ni traga. Nova kuća je bila prekrasna, ali starica nije bila zadovoljna. Odjednom je poželjela biti moćna vlastelinka pa je naredila ribaru da od ribice zatraži dvorac.

Ribar je otišao zlatnoj ribici koja mu je opet ispunila želju, a kad je stigao kući starica ga je dočekala ispred dvorca. Bila je odjevena u bundicu, a oko vrata je imala biserna ogrlicu. To joj nije bilo dovoljno, poželjela je biti svijetla carica. Ribar je opet otišao ribici.

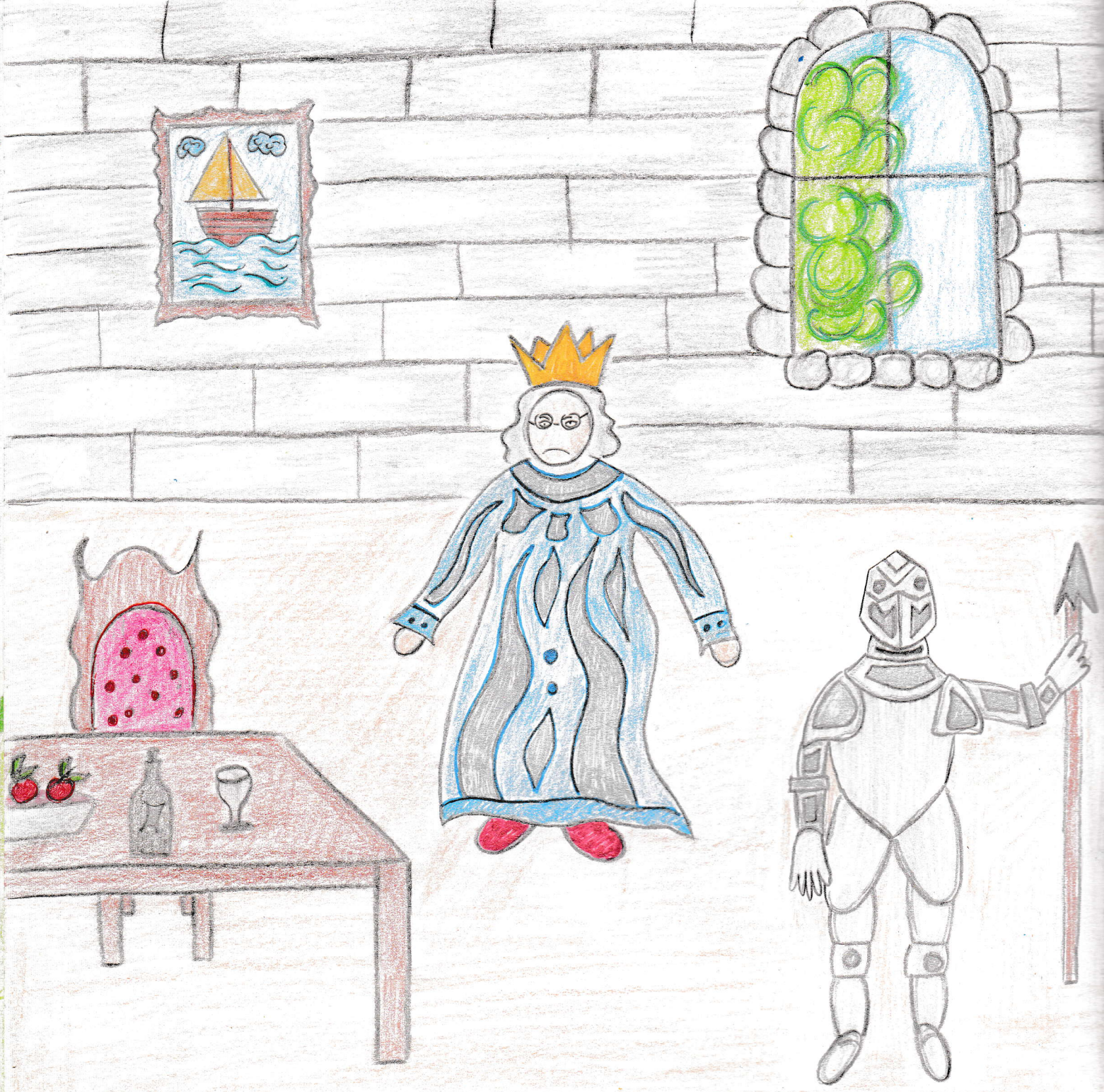

Neko vrijeme starica je vladala kao svijetla carica. Imala je sluge i stražu koja ju je čuvala. Čak ni tada nije bila zadovoljna. Poslala je dvorjane po starca i naredila mu da opet ode do ribice. Htjela je postati vladarica mora, a ribica da joj služi.

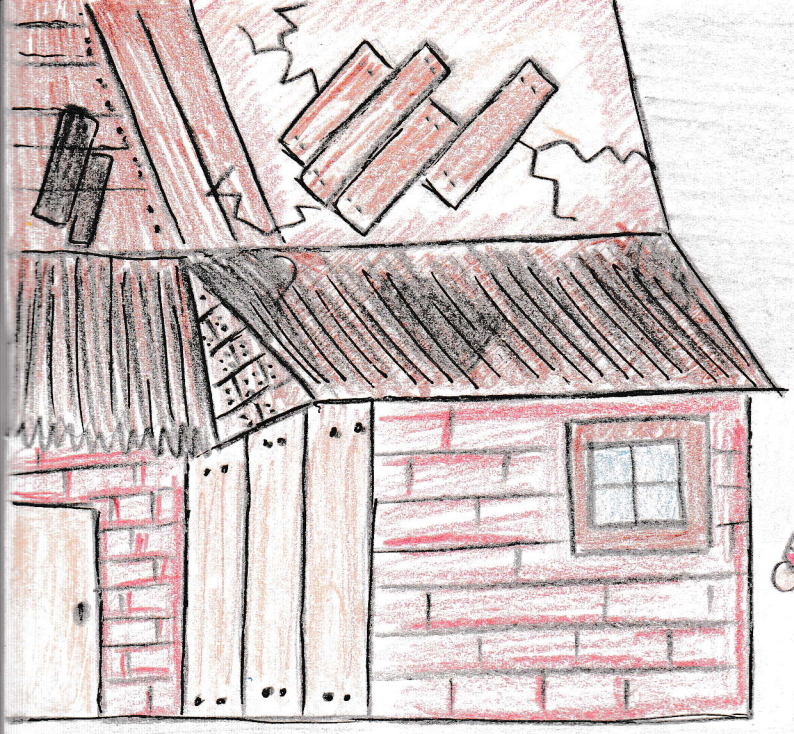

Ribar je pronašao ribicu i rekao joj posljednju staričinu želju. Ribica mu ništa nije odgovorila samo je udarila repom po vodi i nestala pod morem. Starac je čekao da se ribica vrati, a onda je odustao i vratio se kući. Pred kolibom ga je dočekala starica sa prepuklim koritom u ruci.